

Právní záruky ve veřejné správě, jejich struktura a systém

Právo na informace ve veřejné správě.

MP719Z Správní právo II – 30. 10. 2023

JUDr. David Hejč, Ph.D.

Právní záruky ve VS

□ Nebo také „záruky zákonnosti ve VS“

- = právní prostředky či „mechanismy“ k **zajištění zákonnosti VS**
- vztahují se jak na vlastní činnost veřejné správy, tak na chování subjektů, které jsou adresáty práv a povinností správně právního charakteru (=) směřují jako **dovnitř** veřejné správy, tak i **navenek**.
- tvoří určitý vzájemně provázaný systém, kde **dominantní postavení kontroly**

□ **Systém** záruk zákonnosti vymezován různě, např.:

- **kontrola** (*směřuje dovnitř i navenek, má vlastní systém, viz dále...*)
- **právo na informace** (*směřuje jen dovnitř*)
- **rušení, změna a sistace** (*směřuje jen dovnitř - různé prostředky, presumpce platnosti, sistace u NSA*)
- **uplatňování odpovědnosti** (*směřuje dovnitř i navenek, správněprávní odpovědnost + odpovědnost za škodu*)
- **přímé donucení ke splnění právní povinnosti** (*směřuje dovnitř i navenek typicky správní exekuce*)

Právní záruky ve VS

- **Zásada zákonnosti** (legality) ve VS, rozměry zejména:
 - *obecný požadavek na dodržování plnění obsahu právních norem subjekty správního práva*
 - *respektování zákonných práv a svobod občanů v rámci VS + poskytování ochrany těmto právům (svobodám)*

- vyjádřena v **§ 2 odst. 1 správního řádu**:
 - respektování **právních předpisů + mezinárodních smluv**
 - ale také **rozhodnutí, rozhodovací praxe či soudní judikatury**

§ 2(1) Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

- předpoklad zákonnosti, **v praxi ne vždy naplňováno...**

Kontrola VS – charakteristika

□ Kontrola VS

- = *cílená činnost usilující o zjištění souladu mezi požadovaným stavem a skutečností*
- nakolik odpovídá reálný stav tomu, co být má, přičemž se zjišťují i příčiny nesplnění povinností a vyvozují se závěry a stanoví příslušná opatření.
- Smyslem kontroly je umožnit zjištění a odstranění nedostatků a rovněž stanovit i budoucí cíle.
- dvě obecné roviny - zahrnuje kontrolu (sama **vykonává kontrolu**), ale rovněž je sama **předmětem kontroly ze strany jiných subjektů**:
 - 1/ VS kontrolu provádí (tzv. správní kontrola)
 - 2/ ale také je jejím objektem (= kontrola VS)

□ Funkce kontroly:

- *poznání a zjišťovací* (činnost kontrolovaného, okolnosti apod.)
- *porovnávací či hodnotící*
- *nápravná* (přijetí opatření k nápravě)
- *(dále např. výchovná či motivační)*

Kontrola VS – charakteristika

□ Možná členění kontroly

□ z pohledu „fází“ kontroly (časově)

- preventivní
- průběžná
- následná

□ z pohledu kontrolovaných **hledisek**

- **kontrola zákonnosti** (v širším smyslu, tzn. „právnosti“)
- kontrola účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti (principy 3E)
- případně jiná hlediska (transparentnost, rychlost, demokratičnost VS apod.) či kombinace...

Kontrola VS – charakteristika

Obecně ale kontrola **mnohovýznamový pojem**

což souvisí s určitou terminologickou nejasností, kdy podobný význam přikládán:

- *dohled*
- *dozor*
- *inspekce...*

Odlišnosti kontroly a dozoru, zpravidla...

- ...u kontroly nelze (přímo, bezprostředně) zjednat nápravu
- ...u kontroly širší hlediska

Kontrola - systém

□ Také kontrola tvoří určitý **systém**

□ základní možné dělení = *pokud VS kontroluje* x *VS je kontrolována*

1) správní kontrola veřejné správy – vykonávají orgány veřejné správy)

1A) správní kontrola **vnitřní** (v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti kontroluje sama sebe)

1B) správní kontrola **vnější** (kontroluje vně postavené subjekty)

2) vnější kontrola veřejné správy (je předmětem kontroly ze strany jiných orgánů)

Kontrola - systém

1) správní kontrola veřejné správy – vykonávají orgány veřejné správy)

1A) správní kontrola **vnitřní** (v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti kontroluje sama sebe)

Pokud VS kontrolována, dělení v závislosti na tom „kým“

□ **různé formy:**

□ obecně **služební dozor**

- řídicí pravomoci a působnosti ve VS na hierarchické bázi
- kontrola v rámci vztahu nadřízenosti a podřízenosti mezi orgány VS

□ specificky pak **instanční kontrola**

- v rámci správních postupů (zejména rozhodování VS)
- např. při odvolání proti správnímu rozhodnutí

□ ale také **jiné formy**

- *audity, dozor podle obecního a krajského zřízení,...*

Kontrola - systém

1) správní kontrola veřejné správy – vykonávají orgány veřejné správy)

1B) správní kontrola **vnější** (kontroluje vně postavené subjekty)

- kontrola **subjektů mimo VS** (*adresátů VS*)
- autoritativní vystupování orgánů VS (**kontrolní pravomoc**)
- procesní postup = **kontrolní řád**
- „běžné“ ale i specializované orgány = různé inspekce (*SZPI, ČOI, SEI, ČIŽP, ...*)

- někdy také označení *administrativní dozor*

Kontrola - systém

2) vnější kontrola veřejné správy - je předmětem kontroly ze strany jiných orgánů)

= kontrola orgány či subjekty **stojícími mimo VS**

- zastupitelskými orgány**
- soudy**
- Nejvyšším kontrolním úřadem**
- občany**
- Veřejným ochráncem práv**

Kontrola VS zastupitelskými orgány

□ Parlamentní kontrola

- vychází z **dělbý moci**
- realizuje vrcholný zastupitelský sbor zejména směrem **k vládě** (vrcholný orgán moci výkonné)
- do značné míry oblast politické odpovědnosti
- ale také **právní nástroje**
 - schvalování rozpočtu a kontrola čerpání
 - pravomoc zřizovat vyšetřovací komise či jiné kontrolní orgány
 - interpelační právo
 - právo vyslovit nedůvěru vládě
- obdobně ÚSC – zejména kontrola rady/starosty zastupitelstvem (byť zde již nikoli „dělba moci“)
- *podrobnosti viz samostatná přednáška*

Majetková a účetní kontrola VS (NKÚ)

□ Orgán typu „účetního dvora“

- = **nezávislý orgán**, zaměřený na tzv. **veřejný majetek**, zejména na „rozpočtovou sféru“
- **hlediska** užívaná při kontrole:
 - **zákonnosti**
 - **hospodárnosti**
 - **účelnosti**
 - (případně také efektivnosti v širším smyslu)

□ V ČR Nejvyšší kontrolní úřad

- zakotven v čl. 97 Ústavy + **zákon o NKÚ** (č. 166/1993 Sb.)
- **nezávislost na vládě** (vrcholný orgán „kontrolní moci“ = proto vnější kontrola VS)
- kontrola hospodaření s majetkem státu + st. rozpočet (zvažována ale i kontrola ÚSC)
- *podrobnosti viz samostatná přednáška*

Majetková a účetní kontrola VS (NKÚ)

□ Nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/15

postavení členů Nejvyššího kontrolního úřadu je významné, ale přesto je nelze srovnávat s postavením soudců

□ *čl. 97 odst. 1 Ústavy garantuje institucionální nezávislost NKÚ ve vztahu k ostatním mocenským složkám, podobně jako to činí čl. 81 Ústavy ve vztahu k soudům. Nejde však o garanci osobní nezávislosti členů NKÚ, která by byla podobná garanci osobní nezávislosti soudců podle čl. 82 odst. 1 Ústavy.*

Kontrola VS veřejným ochráncem práv

□ Ombudsmanská instituce = specifický státní orgán

- **ochrana jednotlivců** před úřady, byrokracií...
- **nezávislost**
- **neformálnost**, rychlost, „lidskost“,...
- jen určité vyšetřovací pravomoci (**nerozhoduje, nenařizuje...**)
- tedy předpoklad vysoké neformální autority představitele instituce
- vhodně doplňuje soustavu záruk zákonnosti – jednoduché, rychlé, finančně méně náročné pro dotčené osoby

Z důvodové zprávy k zákonu o veřejném ochránci práv

- *„Ombudsman by měl sloužit průměrnému, obyčejnému občanovi, bohatstvím neoplývajícímu a právnicky "nedotčenému" individuu, ztracenému v houšti arogantní byrokracie, jako jednoduchá, nenáročná, a přitom relativně účinná forma domáhání se ochrany. Pomoc přitom může spočívat i "jen" v poskytnutí relevantní informace (právního charakteru). Vedlejším pozitivním efektem pak může být posílení důvěry ve veřejnou správu, pokud se stížnost ukáže lichou.*

Kontrola VS veřejným ochráncem práv

□ VOP

- není upraven v Ústavě, pouze **zákon o VOP**, č. 349/1999 Sb.
- **parlamentní ombudsman** (= orgán moci zákonodárné, **nezávislý** na moci výkonné)
 - návaznost na Poslaneckou sněmovnu: ustavení do funkce, pravidelné informování, odpovědnost...
- monokratický (ale shodně volený zástupce s vlastní svěřenou působností – ombudsman může zástupci svěřit část své působnosti.)
- **hlediska kontroly**
 - **soulad s právem (základní práva)**, ale také s **principy dobré správy** (charakteristické pro VOP)
- „**hlavní**“ **působnost VOP** = šetření pochybení státních orgánů (ne všech) + také „**vedlejší**“ **působnost**
- *podrobnosti viz samostatná přednáška*

Působnost VOP

□ Koho kontroluje? - § 1

(2) Působnost ochránce podle odstavce 1 se vztahuje na ministerstva a jiné správní úřady s působností pro celé území státu, správní úřady jim podléhající, Českou národní banku, pokud působí jako správní úřad, Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, orgány územních samosprávných celků při výkonu státní správy, a není-li dále stanoveno jinak na Policii České republiky, Armádu České republiky, Hradní stráž, Vězeňskou službu České republiky, dále na zařízení, v nichž se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranná nebo ústavní výchova, ochranné léčení, zabezpečovací detence, jakož i na veřejné zdravotní pojišťovny (dále jen "úřad").

□ Koho kontroluje? – negativní vymezení

*§ 1 odst. 9 Působnost ochránce se **nevztahuje na** Parlament, prezidenta republiky a vládu, na Nejvyšší kontrolní úřad, na zpravodajské služby České republiky, na orgány činné v trestním řízení, státní zastupitelství a na soudy, s výjimkou orgánů správy státního zastupitelství a státní správy soudů.*

Zvláštní působnost VOP

- podávat Ústavnímu soudu návrhy na zrušení podzákonných právních předpisů (§ 64 odst. 2 písm. f) zákona o Ústavním soudu)
- oprávněn podávat žalobu k ochraně veřejného zájmu (§ 66 odst. 3 s. ř. s.), má také nejvyšší státní zástupce (specifická záruka zákonnosti)

Soudní kontrola VS

Obecně

- plyne z **dělby moci**, kontrola VS prováděná soudy
- určitý provázaný **system s více prvky**
- správní soudnictví** (zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní)
- civilní soudnictví** (zákon č . 99/1963 Sb., občanský soudní řád - část V.)
- ústavní soudnictví** (zákon č. 182/1993 Sb., zákon o ústavním soudu)
- či na mezinárodní úrovni případně také **ESLP** či **SDEU**

Soudní kontrola VS

□ Správní soudnictví

□ Ochrana **veřejných subjektivních práv**

- „Soustava“ = **NSS** a specializované senáty či samosoudci na **KS** (tzv. smíšený model)
- plná jurisdikce – přezkouvává po právní i skutkové stránce
- kasační princip (některé výjimky – týká se také práva na přístup k informacím)
- subsidiarita

□ Základní řízení (žalobní typy):

- *řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu* (§ 65 a násl. SŘS) – zejména na **správní rozhodnutí**
- *ochrana proti nečinnosti správního orgánu – tzv. nečinnostní žaloba* (§ 79 a násl. SŘS) – na nečinnost v podobě porušení lhůty při **vydání rozhodnutí ve věci či osvědčení**
- *řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu – tzv. zásahová žaloba* (§ 82 SŘS) – na **faktické úkony** a některé formalizované úkony nižšího významu než rozhodnutí
- *řízení o návrhu na zrušení OOP či jeho části* (§ 101a a násl. SŘS)

- Ale také **další řízení**: *volební věci a místní a krajská referenda, ve věcech politických stran + kompetenční spory mezi správními orgány (pozitivní/negativní)*

Soudní kontrola VS

□ Civilní soudnictví

- Ochrana civilními soudy poskytována v případech, kdy správní orgány rozhodují o **soukromých subjektivních právech**

„režim“ přezkumu tedy v závislosti na **povaze subjektivního práva** (v případě sporu zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb.)

- Úprava obsažena **v části V. občanského soudního řádu**

(= řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem)

Soudní kontrola VS

Ústavní soudnictví

- obecně Ústavní soud orgánem ochrany ústavnosti = **hledisko ústavnosti** při kontrole
- ochrana základních práv**, ale zpravidla nekontroluje přímo VS, nýbrž přezkoumává předcházející rozhodnutí soudů
- v rovině kontroly VS nicméně **přezkum právních předpisů** (včetně podzákonných předpisů VS) – **zde i jen hledisko nezákonnosti těchto předpisů**
- tato kontrola sice mohla být svěřena NSS (čl. 87 odst. 3 písm. a) Ústavy ČR), zákon (SŘS) však tak neučinil
- podrobnosti viz samostatná přednáška*

Právo na informace ve veřejné správě

Jednou z právních záruk (zákonnosti) ve VS

- řazena mezi kontrolu ve VS ale i samostatně jako jedna ze záruk

Ústavně zaručené **politické právo** - čl. 17 LZPS, zejm.:

- (1) *Svoboda projevu a **právo na informace jsou zaručeny.***
- (5) *Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou **povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.** Podmínky a provedení stanoví zákon.*

Obdobně **právo na informace o stavu ŽP** - čl. 35 LZPS

- (2) *Každý má právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů.*

Právo na informace ve veřejné správě

□ Realizace uvedených základních práv upravena v

- zákon č. 106/1999 Sb. = obecná právní úprava poskytování informací
- zákon č. 123/1998 Sb. = informace o životním prostředí

□ Současně ale také určité limity práva na informace

- Např. čl. 10 LZPS: *(3) Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.*
- Možná kolize práva na informace a jiných práv (typicky práva na soukromí či jiných práv nebo ústavních statků, např. bezpečnost státu apod.):
 - Princip transparentnosti X princip diskrétnosti**
 - Řešení = **proporcionalita** (zachování nejvyšší míry obou)

Právo na informace ve veřejné správě

Základní charakteristika „režimu“ zákona č. 106/1999 Sb.:

Koho se můžeme ptát? – informace poskytují tzv. **povinné subjekty**

§ 2

Povinnost poskytovat informace

(1) *Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace **vztahující se k jejich působnosti**, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a **veřejné instituce**.*

(2) *Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, **a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti**.*

+ § 2a obsahující definici veřejného podniku

Právo na informace ve veřejné správě

Základní charakteristika „režimu“ zákona č. 106/1999 Sb.:

Kdo, jak a na co se může ptát?

- žádost** o poskytnutí informace – **kdokoli** (princip otevřenosti VS)
- písemně i ústně (tomu odpovídá způsob vyřízení)
- povinnost poskytnout informaci** (v případě zveřejněné informace možnost na ni odkázat)
- současně ale také **výjimky - omezení** (**utajované informace, ochrana soukromí, obchodní tajemství, v některých případech mlčenlivost apod.**)
- obecné pravidlo = **oddělení informace, kterou nelze poskytnout**
- podrobně upravena pravidla pro **vyřizování písemné „infožádosti“** (viz dále)

Žádost o informaci podle 106/1999

§ 14

Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace

(1) Žádost je podána dnem, kdy ji obdržel povinný subjekt.

(2) Ze žádosti **musí být zřejmé**, 1) kterému povinnému subjektu je určena, a 2) že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti 3) jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnícká osoba uvede název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa.

(3) Je-li žádost učiněna elektronicky, musí být podána **prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného** subjektu, pokud ji povinný subjekt zřídil. Pokud elektronické adresy podatelny nejsou zveřejněny, postačí podání na jakoukoliv elektronickou adresu povinného subjektu.

(4) Neobsahuje-li žádost náležitosti podle odstavce 2 věty první a adresu pro doručování, případně není-li elektronická žádost podána podle odstavce 3, **není žádostí ve smyslu tohoto zákona**.

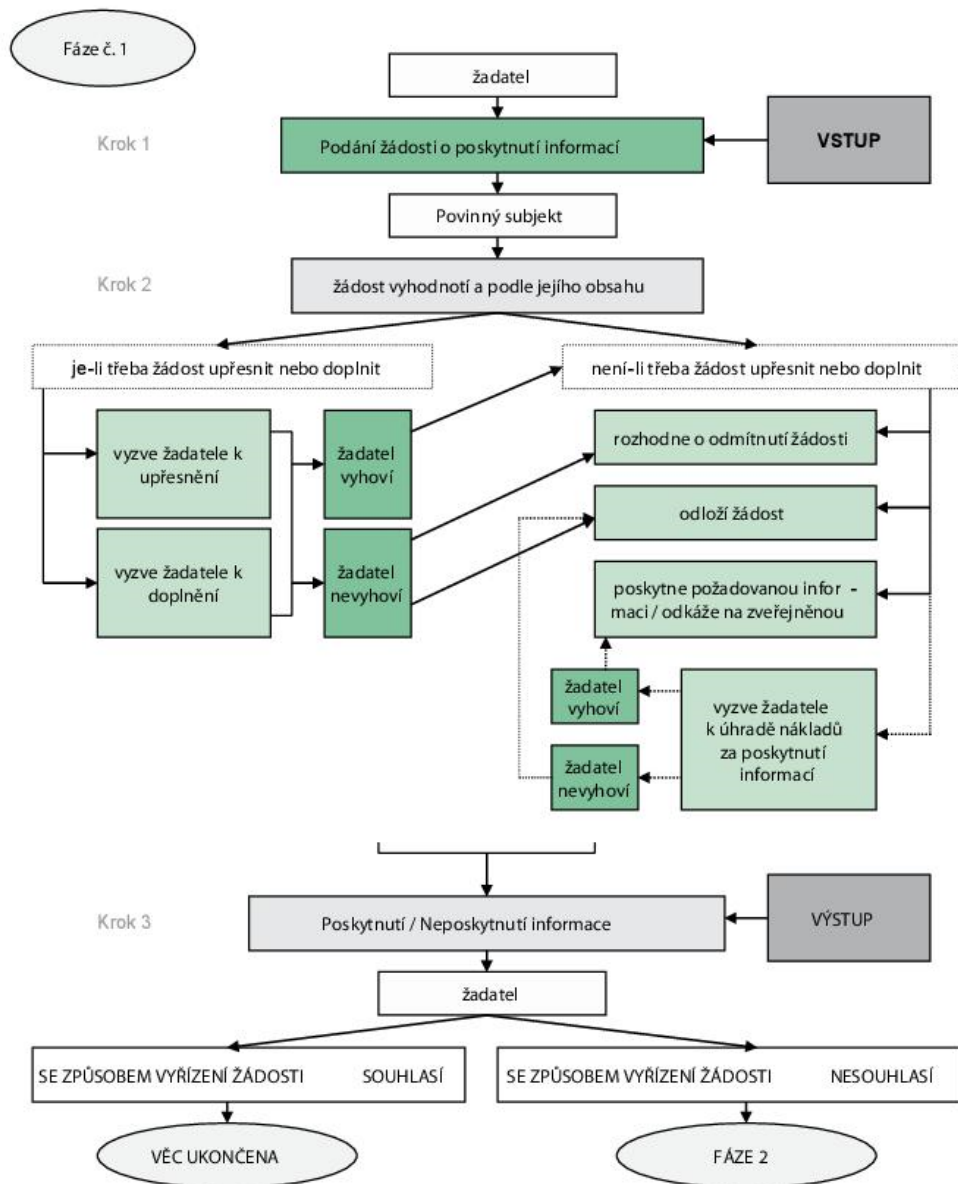
Právo na informace ve veřejné správě

- Základní charakteristika „režimu“ zákona č. 106/1999 Sb.:

Vyřízení infožádosti

- lhůta 7 dní pro doplnění žádosti, je-li třeba
- pokud infožádost není **odložena**, poskytnutí do **15 dnů** (lze prodloužit nejvýše o **10 dnů**)
- pokud infožádosti **není vyhověno** (zcela či zčásti) **vydáno rozhodnutí**
- možnost **odvolání do 15 dnů** (+ zvláštní soudní ochrana)
- dále možnost obrany prostřednictvím **stížnosti do 30 dnů** (zejména proti **nedodržení lhůty** pro poskytnutí informace či **proti požadované náhradě**)
- **přezkumné řízení** (proti rozhodnutím nadřízených SO – ÚOOÚ § 16b)
- informace poskytování **zásadně bezplatně**, ale také lze požadovat **hrazení nákladů** spojených s vyhledáváním a poskytováním informací
- vyhodnocování poskytování informací prostřednictvím **výroční zprávy**, která je každoročně zpracována a zveřejňována povinnými subjekty

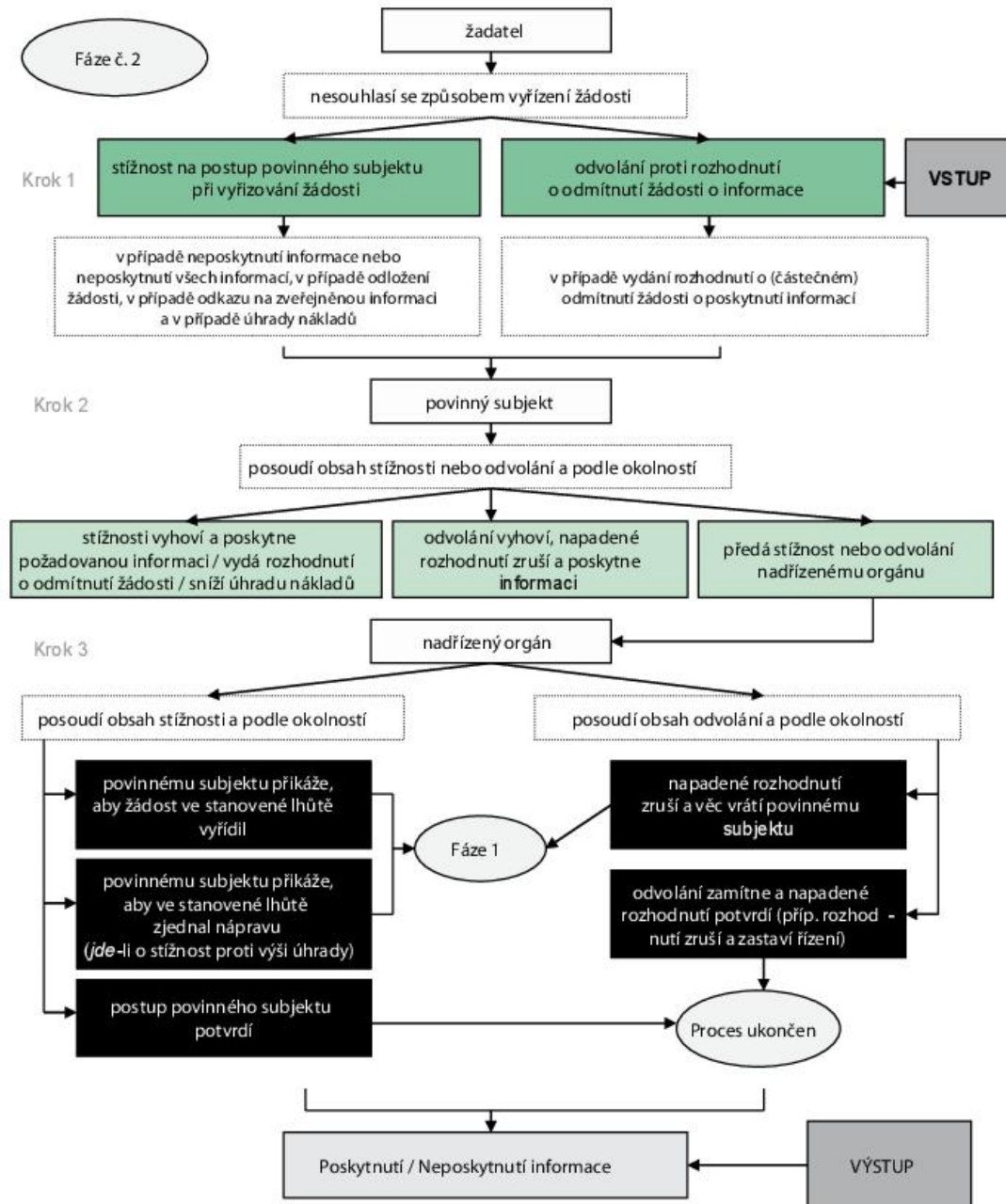
Procesní schéma vyřizování žádostí o informace

Zdroj:

METODICKÉ DOPORUČENÍ K POSTUPU POVINNÝCH SUBJEKTŮ PODLE ZÁKONA Č. 106/1999 SB., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM – Ministerstv vnitra- ODBOR VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY, dostupné zde:

<https://www.mvcr.cz/odk2/soubor/metodicke-doporuceni-k-postupu-povinnych-subjektu-podle-zakona-106-1999-sb-o-svobodnem-pristupu-k-informacim.aspx>

Zdroj:

METODICKÉ DOPORUČENÍ K POSTUPU POVINNÝCH SUBJEKTŮ PODLE ZÁKONA Č. 106/1999 SB., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM – Ministerstv vnitra- ODBOR VEŘEJNÉ SPRÁVY, DOZORU A KONTROLY, dostupné zde:

<https://www.mvcr.cz/odk2/soubor/metodicke-doporuzeni-k-postupu-povinnych-subjektu-podle-zakona-106-1999-sb-o-svobodnem-pristupu-k-informacim.aspx>

§ 8b

Příjemci veřejných prostředků

(1) Povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území.

(3) Základní osobní údaje podle odstavce 1 se poskytnou pouze v tomto rozsahu: jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.

OTÁZKA: je povinný subjekt povinen poskytnout **informaci i o platech „zaměstnanců veřejné správy“** vždy, anebo zda v některých případech, a případně v jakých, musí či může její poskytnutí odmítnout pro neproporcionalitu takového zásahu do soukromí zaměstnance?

Vývoj v judikatuře Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu: NSS – č. j. 8 As 55/2012 – 62, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, sp. zn. 2 As 88/2019.

Shrnutí závěrů judikatorního vývoje

NSS sp. zn. 8 As 55/2012

- poměrování mezi právem na informace a právem na ochranu soukromí a osobních údajů provedl již zákonodárce
- neposkytnutí informace o platech pouze ve zcela výjimečných případech (např. pokud by se jednalo o určité ryze technické či pomocné zaměstnance bez jakéhokoli myslitelného vlivu na rozhodování či výkon jiných významných činností povinného subjektu)

ÚS sp. zn. IV. ÚS 1378/16

- test proporcionality je nutné učinit při vyřizování každé žádosti o informace o konkrétní výši platů
- musí být splněny všechny tyto podmínky: a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b) informace samotná se týká veřejného zájmu; c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. společenského hlídacího psa; d) informace existuje a je dostupná.

NSS sp. zn. 2 As 88/2019 a další

- rozvedení závěrů ÚS
- čím větší kompetence osoba má, tím přirozenější a zjevnější je bez konkrétního zdůvodnění veřejný zájem na její kontrole

Od 2023 nové legislativní řešení

§ 8c

Informování o příjmech fyzických osob

(1) Povinný subjekt poskytne informaci o výši příjmu (...)

a) (...)

1. veřejnému funkcionáři, na kterého se vztahovaly nebo vztahují povinnosti podle zákona o střetu zájmů,
2. poradci prezidenta republiky, člena vlády, náměstka člena vlády nebo vedoucího ústředního správního úřadu, v jehož čele není člen vlády, nebo
3. členovi svého statutárního, řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu, anebo

b) pokud žadatel prokáže veřejný zájem na poskytnutí informace o výši příjmu této osoby a tento veřejný zájem v jednotlivém případě převažuje nad zájmem na ochraně této informace.

Z důvodové zprávy: „*Podmínky, které judikatura pro poskytování takových informací vymezila (...)* ***natolik komplikované (...)* účelem usnadnění aplikace informačního zákona (...)**“

Výsledek

- "snadnější" zpřístupňování informací o **čelních představitelích** povinných subjektů a "přísnější" posuzování podmínek zpřístupnění u **osob stojících na nižších organizačních stupních** u povinného subjektu.
- 1) v souladu s judikaturou vymezení určitých obecních kategorií, u nichž se informace o platu (odměně apod.) poskytne tzv. **bez dalšího** - osoby v čelných funkcích s vysokou mírou kompetence (jak vyplývá z judikatury NSS)
2) a případů ostatních, u nichž se poskytne jen na základě přísně provedeného **testu proporcionality** - ostatní osoby u nichž se má postupovat v souladu s „informačním“ nálezem ÚS

Právo na informace ve veřejné správě

□ Základní charakteristika „režimu“ zákona č. 123/1998 Sb.

- mimo obecného práva na informace také realizace práva na informace o ŽP
- jde-li to **tyto informace**, uplatní se úprava v zák. č. 123/1998 Sb. (nerozhoduje označení infožádosti)
- obdobný princip právní úpravy, současně ale některé **významné „režimové odlišnosti“**:
- informace se poskytují **ve lhůtě 30 dnů** (lze prodloužit)
- po žadateli **nelze požadovat náhradu nákladů** (s výjimkou nákladů spojených s pořízením kopií, technických nosičů dat a odesláním)
- **neupravuje institut stížnosti**
- namísto toho fikce jestliže povinný subjekt ve stanovené lhůtě neposkytl informace či nevydal rozhodnutí, má se za to, že rozhodl informace odepřít = **fikce negativního rozhodnutí**

Děkuji za pozornost